

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, neuzsākot formālu izmeklēšanas procedūru, Komisija ir pārkāpusi LESD 108. panta 2. punktu, nediskriminācijas, samērīguma un tiesiskās paļāvības principu, kā arī nepareizi novērtējusi faktus. Prasītājas apgalvo, ka:
 - Komisija nav pienācīgi novērtējusi iespējamo pieprasījuma puses reakcijas (*Demand-Side Response*; turpmāk tekstā – “DSR”) lomu Apvienotās Karalistes jaudas tirgū;
 - DSR līgumu termiņu ierobežošana jaudas tirgū ir pretrunā tiesiskās paļāvības un nediskriminācijas principam, un tās pamatā ir faktu nepareizs novērtējums;
 - prasība DSR operatoriem izvēlēties starp pārejas posma un pastāvīgajām tirgus izsolēm ir pretrunā tiesiskās paļāvības un nediskriminācijas principam;
 - jaudas tirgus izmaksu segšanas metodoloģija ir pretrunā nediskriminācijas, tiesiskās paļāvības un samērīguma principam;
 - laikā neierobežotu, nevis laikā ierobežotu, jaudas incidentu izmantošana jaudas tirgus pastāvīgajās izsolēs ir pretrunā nediskriminācijas un tiesiskās paļāvības principam;
 - jaudas tirgū pastāvošā prasība iesniegt piedāvājuma garantiju, lai varētu piedalīties izsolēs, ir pretrunā nediskriminācijas un tiesiskās paļāvības principam; un
 - apstāklis, ka jaudas tirgū netiek paredzēta papildu atlīdzība par ietaupījumiem, kas, izmantojot DSR, gūti no piegādes un sadales zudumu samazināšanas, ir pretrunā nediskriminācijas un tiesiskās paļāvības principam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija savā lēmumā nav sniegusi pietiekamu pamatojumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 5. decembrī – Gazprom Neft/Padome

(Lieta T-799/14)

(2015/C 081/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gazprom Neft OAO (Sanktpēterburga, Krievija) (pārstāvji – L. Van den Hende, advokāts, un S. Cogman, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2014. gada 8. septembra Lēmuma 2014/659/KĀDP⁽¹⁾ 1. panta 3. punktu, ar kuru Padomes Lēmumam 2014/512/KĀDP tiek pievienots 4.a pants;
- atcelt Padomes 2014. gada 8. septembra Regulas (ES) Nr. 960/2014⁽²⁾ 1. panta 3. punktu, ar kuru Padomes Regulai Nr. 833/2014 tiek pievienots 3.a pants;
- atcelt Padomes Lēmuma 2014/659/KĀDP 1. panta 1. punktu un pielikumu, ciktāl ar tiem Padomes Lēmumam 2014/512/KĀDP tiek pievienots 1. panta 2. punkta b)-d) apakšpunkts, 1. panta 3. punkts un III pielikums un ciktāl šīs tiesību normas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes Regulas Nr. 960/2014 1. panta 5. punktu, 1. panta 9. punktu un III pielikumu, ciktāl ar tiem Padomes Regulai Nr. 833/2014 tiek pievienots 5. panta 2. punkta b)-d) apakšpunkts, 5. panta 3. punkts un VI pielikums un ciktāl šīs tiesību normas attiecas uz prasītāju;

- atcelt Padomes Lēmuma 2014/659/KĀDP 1. panta 4. punktu, ar kuru aizstāj Padomes Lēmuma 2014/512/KĀDP 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu un ciktāl šī tiesību norma attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes Regulas Nr. 960/2014 1. panta 5.a punktu, ar kuru aizstāj Padomes Regulas Nr. 833/2014 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu un ciktāl šī tiesību norma attiecas uz prasītāju; un
- piespriest Padomei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka pamatojuma neesamības dēļ ir pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 296. pants, jo citastarp ne Padomes Lēmumā 2014/659/KĀDP, ne Padomes Regulā Nr. 960/2014 pat netiek mēģināts izskaidrot, kāpēc prasītājas netradicionālie ar naftu saistītie projekti ir konkrēti vērstu ierobežojošu pasākumu objekts.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka LESD 215. pants ir nepiemērots juridiskais pamats apstrīdētajām Padomes Regulas (ES) Nr. 960/2014 tiesību normām un ka LES 29. pants ir nepiemērots juridiskais pamats apstrīdētajām Padomes Lēmuma 2014/659/KĀDP tiesību normām.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajām tiesību normām tiek pārkāpts ES – Krievijas partnerības un sadarbības līgums⁽³⁾.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips un pamattiesības. Apstrīdētās tiesību normas esot nesamērīga ieviešanā prasītājas uzņēmējdarbības brīvībā tiesībās uz īpašumu. Tās neesot piemērotas (un līdz ar to arī nav nepieciešamas) to mērķa sasniegšanai, un jebkurā gadījumā ar tām uzliktais apgrūtinājums ļoti būtiski pārsniedz jebkādu iespējamo labumu.

⁽¹⁾ Padomes 2014. gada 8. septembra Lēmums 2014/659/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV L 271, 54. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2014. gada 8. septembra Regula (ES) Nr. 960/2014, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV L 271, 3. lpp.).

⁽³⁾ Padomes un Komisijas 1997. gada 30. oktobra Lēmums 97/800/EK, EOTK, Euratom par Partnerības un sadarbības līguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses (OV L 327, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 11. nod., 26. sēj., 356. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 30. decembrī – Nutria/Komisija

(Lieta T-832/14)

(2015/C 081/30)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nutria AE (Agios Konstantinos Locrida, Grieķija) (pārstāvis – M.-J. Jacquot, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- piespriest Komisijai tai pārskaitīt summu EUR 5 204 350 apmērā par nodarītajiem zaudējumiem;
- piespriest Komisijai tai pārskaitīt papildu atlīdzību EUR 12 000 apmērā to tiesāšanās izdevumu segšanai, kas saistīti ar tās uzsākto tiesvedību.